

ordningen af 1806; men jeg troer, at det maa erkjendes, hvad der i Motiverne er sagt, i Henhold til, hvad der er meddeelt af Sagskyndige, at en Hest, der viser Symptomer til Snive, om den end senere befindes ikke at have været angreben af denne Sygdom, dog ikke kan have været sund, men altid maa have lidt af et eller andet chronisk Tilfælde, ligesom der ogsaa er en langtf. ringere Sandsynlighed for, at en sultet Hest kunde være bleven helbredet, end for, at et Dvæghoved kan komme sig af Lungesyge. Det forekommer mig derfor virkelig ganske klart, som ogsaa den ærede Landstingsmand nærmere udviklede, at det er urigtigt at stille Erstatningsregelen ganske eensartet, idet det let vil føre til, at de Paagældende ikke blot faae Erstatning, men meget Mere; — at de faae et Dvermaal, idet de faae en langt større Værdi i Penge udbetalt, end deres Kreaturer virkelig vare værd; og det kan jo ikke være Meningen at gaae fra det ene Extrem — thi den nuværende Lovgivning tilstiger slet ingen Erstatning — til det andet Extrem, at give Cierne Mere, end de virkelig miste. Hvorledes det nu end forholder sig dermed — og det er et Spørgsmaal, hvorom jeg gjerne skal erkjende, at jeg ikke kan have nogen aldeles bestemt personlig Mening, — saa maa jeg derimod bestemt erklære mig mod Forslaget om en Forandring af Forholdet imellem Finantserne og Communekassen. Jeg troer, at man er gaaet saa vidt, som man paa nogen Maade kan gaae, og at man har truffet det rette Forhold, naar man deler Byrden halvt og lader Halvdelen falde paa Communen, Halvdelen paa Statskassen. Naar Finantserne og Kommunen dele broderligt sammen, saa er der gjort Alt, hvad der kan fordræ; hvad der mere paalægges Finantserne, vil i mine Tanker være af det Døde. Jeg kan derfor ikke andet end bestemt modsætte mig en saadan yderligere Behyrdelse af Finantserne.

Dahl: Jeg skal blot henstille til det ærede Udvalg og til de ærede Forslagsstillere, om de ikke maatte finde nogen Anledning til at optage nogle af Bestemmelserne i Fr. 1806 § 13 om disse Heste og Kreaturer, der sælges paa Markeder og have de Sygdomme, der ere om-

talte, idet det efter den tidligere bestaaende Lovgivning, som nu skal ophæves, har været bestemt, at Handelen skal gaae tilbage, med alle de Følger, som deraf flyde. Det kan være, at der vil blive nogen Usikkerhed i Retsspraxis, hvis ikke en forandret Bestemmelse bliver tagen.

B. Christensen: Det skal ganske vist blive taget under Overveelse. Imidlertid maa jeg dog bemærke, at Udvalget har troet, at det gik med denne som med flere Forskrifter i den paaberaabte Forordning, at den laa udenfor det Omraade, som Udvalget har troet at burde stille sig.

Drejer: Til den ærede næstsidste Talers Henstilling skal jeg, forsaavidt den ogsaa var henvendt til de fem Forslagsstillere, blot tillade mig at bemærke, at Forslagsstillerne jo alene have fremdraget de Punkter, som nærmest forekom dem at burde bringes under Forhandling og Afgjørelse, og at de jo ikke udgjøre eller have nogen som helst Charakter af et Udvalg, saa at de skulde kunne ansee det som et Hver, der paalaa dem at tage andre Spørgsmaal, der reises af andre Medlemmer, under speciel Overveelse. Det vil jo naturligtvis staa enhver af de ærede Landstingsmænd frit for at komme med de Forslag, hvorpaa han nærmest er bleven opmærksom. Forøvrigt skulde jeg for mit personlige Bedkommende ikke have det Mindste imod, om de øvrige Forslagsstillere ogsaa vilde have deres Opmærksomhed henvendt paa det af den ærede Landstingsmand (Dahl) nævnte Punkt. Jeg skal kun endnu tilføje to Ord i Anledning af den høitærede Ministers Erindring imod de to til § 7 stillede Underændringsforslag. Den ærede Ministers Erindring imod det Forslag, der gaaer ud paa at tilstaae Cieren af Heste den samme Erstatning som Cieren af Dvæg, der bliver slaaet ihjel, troer jeg dog virkelig ikke har afgjørende Betydning. Saavidt jeg forstod den ærede Minister, anførte han som en væsentlig Grund til ikke i noget Tilfælde at give Cieren af en Hest den samme Erstatning som Cieren af Dvæg den Omstændighed, at, hvor der havde vist sig Symptomer til Snive, der maatte Hesten lide af et saadant chronisk Døde, at det